

PATRYCJA HEJNOLD

REALIZACJA OCHRONY PREZYDENTA RP

ABSTRAKT

Celem artykułu jest przedstawienie tak specyficznej formacji ochronnej jaką jest Biuro Ochrony Rządu, oraz przedstawienie ich pracy w zapewnieniu bezpośredniej ochrony Prezydentowi RP. Artykuł ukazuje na czym polega służba funkcjonariuszy BOR, jakie posiadają formy działania i jak daleko sięga ich zakres uprawnień oraz w jaki sposób Biuro Ochrony Rządu zapewnia bezpieczeństwo Prezydentowi RP. Jakże wykonuje działania ochronne, oraz jak jest przeprowadzana ochrona osobista VIP-a.

Słowa kluczowe: Biuro Ochrony Rządu, Prezydent RP, ochrona osobista VIP-a

ABSTRACT

The aim of article is to present specific preventive information such as The Bureau of Government Protection and to introduce their work in securing the President of Poland.

Article presents the work of The Bureau of Government Protection officers and their powers And shows how The Bureau of Government Protection secures the President of Poland. What protection steps they do and also how VIPs' protection works.

Keywords: The Bureau of Government Protection, the President of Poland, VIPs' protection

OCHRONA BEZPOŚREDNIA I JEJ ZADANIA

Ochronę bezpośrednią tworzą agenci sekcji eskortowej, którzy stanowią ostatnią barierę ochronną pomiędzy celem ataku, a atakującym. Jest to najbliższy pierścień obrony bezpieczeństwa¹.

Głównymi zadaniami ochrony bezpośredniej jest: podjęcie takich działań aby nie dopuścić do bezpośredniego ataku na osobę chronioną, skuteczne odparcie ewentualnego ataku, oraz ciągła obserwacja osób znajdujących się wokół VIP-a.

DOBÓR CZŁONKÓW OCHRONY BEZPOŚREDNIEJ

Agent ochrony bezpośredniej jest tzw. żywą tarczą, co oznacza, że w chwili ataku musi osłaniać chronioną osobę własnym ciałem². W sytuacji ekstremalnego zagrożenia osoby ochranianej zamachem, musi stanąć na linii strzału napastnika. Dobór odpowiednich ludzi, którzy będą zdolni do poświęcenia własnego życia i zdrowia dla osoby ochranianej wiąże się z różnymi problemami. Istotnymi, lecz nie jedynymi, kryteriami doboru agentów do wykonywania takich zadań są: kondycja fizyczna, wzorowy stan zdrowia, różnego rodzaju szkolenia (w zakresie posługiwania się bronią oraz innymi środkami przymusu bezpośredniego, znajomość taktyk i technik interwencji oraz taktyki i techniki antyterrorystycznej jazdy różnymi środkami transportu, a także umiejętność udzielenia pierwszej pomocy przed-medycznej).

Wszystkie wyżej wymienione umiejętności są bardzo ważne, lecz najistotniejszym czynnikiem, który jest niezbędny do wykonywania tego zawodu są predyspozycje psychiczne. Zachowanie spokoju, opanowanie oraz szybka i właściwa reakcja w trakcie padających strzałów, w chwili wybuchu materiału wybuchowego, ataku paniki, widoku krwi u osób rannych, wymagają od agentów bardzo dużej odporności psychicznej. Często zdarza się tak, że agenci podczas ataku, czy ostrzału nie reagowali właściwie. Dzięki systematycznej pracy, treningom agenci są sprawni fizycznie, mają odpowiednie warunki fizyczne, oraz dysponują dużą wiedzą. Jednakże, aby mieć silną psychikę, agenci zaczynają swoją służbę w policyjnych lub wojskowych jednostkach specjalnych, gdzie mogą się spotkać z wieloma zagrożeniami, a także mogą tam przezwyciężyć własny strach, np. skacząc ze spadochronem, czy biorąc udział w operacjach bojowych. Dużą rolę w ocenie psychiki i zdolności do

1 J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 52.

2 Ibidem, s.53.

wykonywania zadań związanych z ochroną osobistą odgrywają testy psychologiczne i różnego rodzaju badania³.

„Praca jest tym trudniejsza, że zachowanie ochraniających osób w sytuacjach ekstremalnych jest nieprzewidywalne. Gdy rozlega się huk wystrzałów, zazwyczaj – zgodnie z instynktem samozachowawczym – padają na ziemię. Problemy zaczynają się, gdy trzeba nakłonić VIP-a do wstania i wycofania się do oddalonego nieco pojazdu. – Sparaliżowani strachem oficjele często nie słuchają poleceń i wówczas nie pozostaje nic innego, tylko potraktować ich jak paczkę, którą trzeba przenieść i umieścić we wnętrzu wozu – mówi jeden z żołnierzy”⁴.

Umiejętności agentów ochrony bezpośredniej łączą się z wieloma szkoleniami w zakresie:

- strzelectwa i posługiwania się różnego rodzaju bronią;
- techniki interwencji oraz walki wręcz; powstrzymania napastnika wyposażonego w jakiś niebezpieczny przedmiot, zmiana położenia broni podczas celowania, obezwładnienie napastnika;
- taktyki oraz czynności ewakuacyjnych, działania w zespole, likwidowania zagrożenia;
- ratownictwa przed-medycznego (udzielenie pierwszej pomocy);
- obsługi środkami łączności;
- pirotechnicznym (wiedza o materiałach wybuchowych, rozpoznanie materiału wybuchowego);
- prowadzenia pojazdów ochronnych (np. w razie potrzeby zastąpienie kierowcy);
- wytrzymałościowym i rozwoju ogólnego (utrzymanie kondycji fizycznej, odporności na stres, opanowanie w sytuacjach nadzwyczajnych).

SKŁAD ZESPOŁU OCHRONNEGO I OBOWIĄZKI JEGO CZŁONKÓW

W skład zespołu ochrony bezpośredniej wchodzi:

- agent dowodzący (Ad);
- agent zwiadu/ rozpoznania (Az);
- agenci ochrony bezpośredniej (Alp, Alt, App, Apt)⁵.

3 Ibidem, s.54.

4 <http://polska-zbrojna.pl/home/articleshow/5075?t=Wystawiaja-sie-na-strzal-by-chronic-VIP-a>

5 J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób...* op.cit., s. 55.

Agent dowodzący jest odpowiedzialny za kontakt z otoczeniem osoby chronionej, przez co pozyskuje informacje dotyczące planu dnia VIP-a, przydziela agentów do konkretnych zadań, oraz informuje ich o zmianach stanowiska ochrony, planuje oraz organizując pracę całego zespołu, tzn. kieruje działaniami dostarczając pozostałym funkcjonariuszom niezbędnych informacji, nadzoruje ich pracę (ma ciągły kontakt radiowy z innymi funkcjonariuszami), układa codzienny grafik, nie faworyzuje swoich funkcjonariuszy, jest dyskretny, ma pełne zaufanie do swoich pracowników, utrzymuje dyscyplinę niezbędną podczas ochrony osobistej, odpowiada także za całe wyposażenie agentów, np. broń, amunicję, kamizelki kuloodporne, pojazdy, wyposażenie medyczne, mapy itp⁶.

Agent zwiadu zajmuje się wskazywaniem zabezpieczonych tras przejazdu, gdzie można się zatrzymać kolumną samochodową, gdzie jest miejsca bezpieczne, prowadzi zespół ochrony, wskazuje miejsca, w których mają się ustawić posterunki ochronne, kieruje zespołem podczas ewakuacji, wszystkie uzyskane informacje wywiadowcze przekazuje dowódcy. Funkcjonariusz ten zazwyczaj porusza się kilka metrów przed osobą ochranianą oraz przed całym szykiem, wyznacza kierunek marszu lub ewentualnej ewakuacji⁷.

Agenci ochrony bezpośredniej mają za zadanie kontrolować swoje sektory za które są odpowiedzialni, ponadto powinni być gotowi do prowadzenia ewakuacji i reagować na wszelkiego rodzaju zagrożenia oraz ataki poprzez ciągłe analizowanie sytuacji. Muszą także wykonywać wszelkie polecenia dowódcy ochrony⁸.

SZYKI OCHRONNE, ROZMIESZCZENIE AGENTÓW ORAZ OBSZARY ODPOWIEDZIALNOŚCI

Szyki ochronne są to sposoby ustawiania się agentów względem siebie i co najważniejsze względem osoby chronionej⁹. Rodzaj oraz wielkość zastosowania szyku zależy od ilości członków ochrony oraz od ewentualnego zagrożenia wobec VIP-a. Każdy funkcjonariusz, który porusza się w szyku, powinien widzieć ok. 75 - 90% sektora, który obserwuje¹⁰. Oczywiście wszystko zależy także od tego ilu funkcjonariuszy chroni daną osobę. Sektory obserwacji

6 Ibidem, s.55.

7 Ibidem.

8 Ibidem.

9 Ibidem, s.56.

10 Ibidem, s.57.

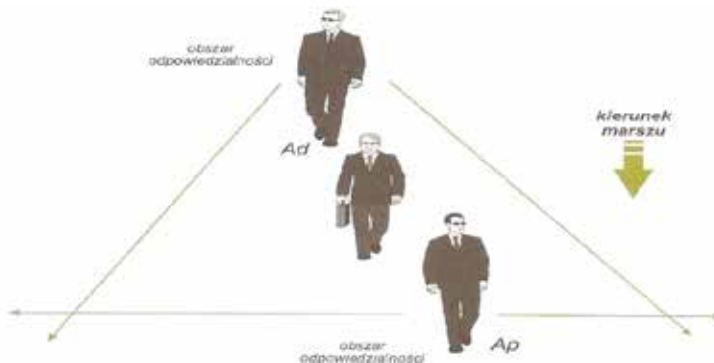
agentów nakładają się na siebie po to, aby zapewnić 360 - stopniowy obszar obserwacji wokół VIP-a, bez tzw. martwych pól obserwacji.

W przypadku ochrony jednoosobowej, warunek ten nie jest łatwy do spełnienia, ponieważ nie ma możliwości ciągłej obserwacji 360- stopniowego obszaru wokół VIP-a. Funkcjonariusz ochrony bezpośredniej porusza się wtedy za osobą chronioną z lewej strony. Funkcjonariusz ma wtedy możliwość obserwacji tego co się dzieje przed nim. W razie ataku szybko osłania obszar serca. Łatwiej nam przesunąć osobę chronioną do przodu niż się cofać, i zasłonić ją własnym ciałem. Niestety ochrona jednoosobowa to jest 20% szans na przeżycie w razie ataku.

Rys. 3. Szyk ochronny jednoosobowy (źródło: J. Kaczyński, Taktyka działań ochronnych. Ochrona osób, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 58).

Ochrona osobista powinna składać się z minimum dwóch członków ochrony. W takim szyku jeden z funkcjonariuszy pełni rolę dowódcy. Znajduje się on za osobą chronioną aby mieć z nią ciągły kontakt wzrokowy, oraz osłania tyły i boki, odpowiada także za ewakuację w razie zagrożenia, np. „metodą złożenia”¹¹. Drugi funkcjonariusz idzie z przodu po lewej stronie, podobnie jak w szyku jednoosobowym, osłania skosy i przód.

Rys. 4. Szyk ochronny dwuosobowy (źródło: J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 59).

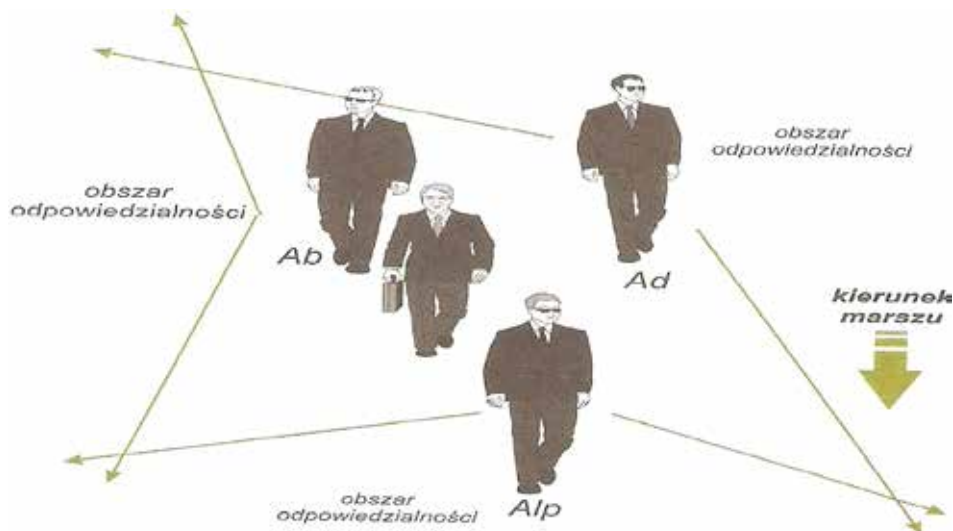
Legenda:

Ad – funkcjonariusz (agent) dowodzący

Ap – funkcjonariusz (agent) poprzedzający

¹¹ „Metoda złożenia”- zgięcie osoby ochranianej w pół i ewakuowanie jej; agent osłania ochranianego własnym ciałem. (źródło: J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 58).

Jeśli ochrona składa się z trzech osób, to agent bezpośredni porusza się za osobą chronioną, jego zadaniem jest zasłonięcie osoby chronionej oraz jej ewakuacja. Drugi agent znajduje się z przodu po lewej stronie osłaniając obszar serca. Trzeci z agentów zajmuje miejsce z tyłu po lewej stronie i osłania cały tył odpowiada także za cały szlak ochronny.

Rys. 5. Szlak ochronny trzypersonowy (źródło: J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 60).

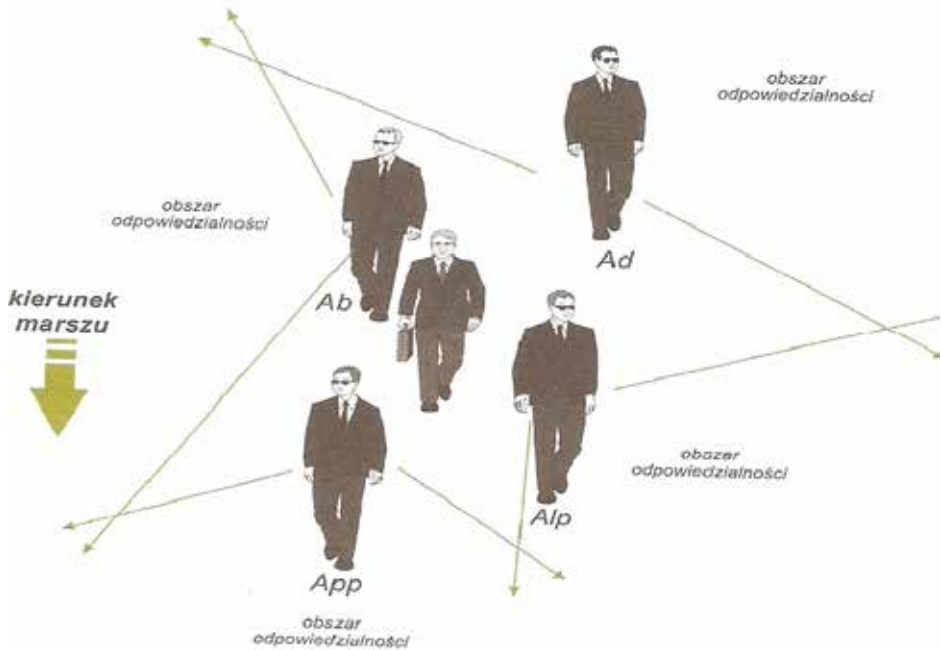
Legenda:

Ad – agent dowodzący

Ab – agent odpowiedzialny bezpośrednio za bezpieczeństwo osoby ochranianej

Alp – agent poprzedzający

W szyku ochronnym, który składa się z czterech agentów, agent bezpośredni porusza się za osobą chronioną. Tak jak poprzednio jego zadaniem jest ewentualna ewakuacja oraz osłanianie osoby chronionej w przypadku zagrożenia. Drugi agent osłania przód z lewej strony czyli obszar serca, zaś trzeci osłania tyły, dowodzi całym szykiem oraz bezpośrednio ewakuacją, czwarty agent porusza się z przodu po prawej stronie.

Rys. 6. Szyk ochronny czteroosobowy. (źródło: J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 60).

Legenda :

Ab – agent odpowiedzialny bezpośrednio za bezpieczeństwo osoby ochranianej

Ad – agent dowodzący

App – agent prawy poprzedzający

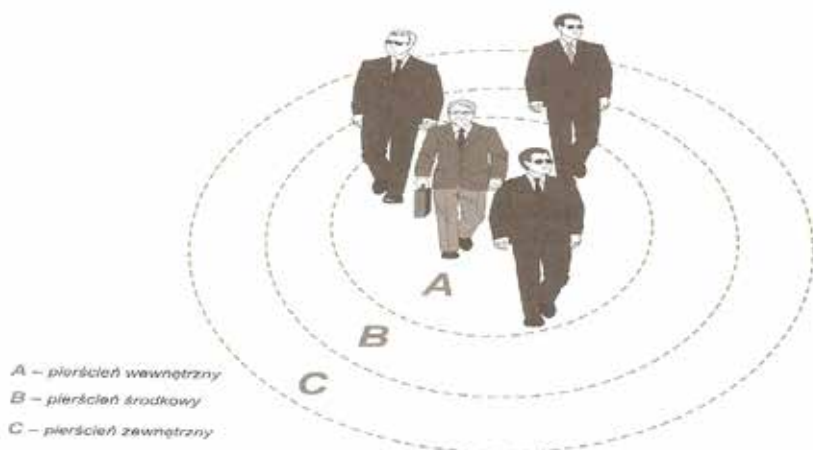
Alp – agent lewy poprzedzający

W ochronie bezpośredniej pięcioosobowej, agenci poruszają się analogicznie do szyku czteroosobowego, a piąty agent porusza się z przodu, przed całym szykiem. Jest to agent zwiadu, od którego zależy w jakim kierunku cały szyk ma się poruszać.

PIERŚCIENIE BEZPIECZEŃSTWA

Podstawowym elementem ochrony VIP-a jest utworzenie zamkniętych obszarów bezpieczeństwa. Składają się one z trzech koncentrycznych pierścieni bezpieczeństwa¹²:

1. wewnętrznego;
2. środkowego;
3. zewnętrznego.

Rys. 7. Pierścienie bezpieczeństwa (źródło: J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 68).

Pierścienie bezpieczeństwa są to hipotetyczne linie wyznaczające obszary bezpieczeństwa utrudniające dostęp do osoby ochranianej oraz obszary dokonywania czynności sprawdzających, eliminujących ewentualne zagrożenie ze strony osób z najbliższego otoczenia (np. sekretarka, kierowca)¹³.

Do każdego pierścienia przepuszcza się coraz mniej osób (dostęp tylko dla osób z odpowiednim uprawnieniem) dzięki efektywnej selekcji agentów ochrony. Jeśli osoba niepowołana przedostanie się przez pierścień zewnętrzny

¹² J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s.67.

¹³ <http://www.art-security.pl/ochrona-osobista>

ny, powinna zostać zatrzymany w pierścieniu środkowym lub wewnętrznym. Wielkość obwodu jest zależna od stanu zagrożenia, liczebności agentów oraz dostępnych środków.

Pierścień wewnętrzny jest to obszar wokół osoby chronionej, w którym znajdują się agenci ochrony bezpośredniej. Jest to obszar najbardziej ograniczonego dostępu do VIP-a. Dostęp do niego mają jedynie członkowie rodziny lub bliscy współpracownicy.

Pierścień środkowy jest to obszar znajdujący się wokół pierścienia wewnętrznego. Jest on obsadzony przez agentów nie związanych z zespołem ochrony bezpośredniej. Przedostać się tam mogą osoby, które tymczasowo przebywają z osobą chronioną.

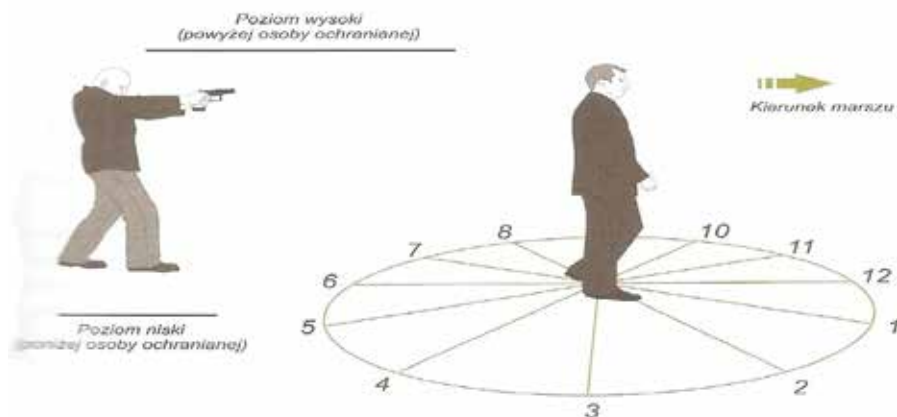
Pierścień zewnętrzny zajmuje obszar znajdujący się wokół pierścienia środkowego i stanowi pierwszą linię obrony. Znajduje się najdalej od osoby chronionej. Dostęp do tego pierścienia mają osoby pełniące różne funkcje, np. kierowca, urzędnicy, przewodnicy, a także agenci zabezpieczający.

WSKAZYWANIE ZAGROŻEŃ

Głównym celem wskazania zagrożenia jest informowanie agentów o wszelkim zagrożeniu. Realizuje się to przez podanie głosem kierunku, z którego pojawia się zagrożenie. Podając kierunek głosem, komunikat ten musi być głośny, zrozumiały oraz krótki. Podaje się położenie oraz rodzaj broni. Jeśli chodzi o poziom ataku, to poziom poniżej wzrostu jest to poziom niski a powyżej wysoki.

Agenci wykorzystują tarczę zegara do podania kierunku zagrożenia. Środkiem tarczy jest osoba chroniona, a godzina dwunasta wskazuje zawsze kierunek marszu osoby ochranianej, na przykład: osoba chroniona porusza się do przodu czyli w kierunku godziny dwunastej, napastnik jest za VIP-em, czyli jest na godzinie szóstej, posiada pistolet. Komunikat alarmowy brzmi: „szósta, broń, dół”¹⁴.

14 J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób...* op. cit., s. 82.

Rys. 8. System zegarowego wskazania kierunku zagrożenia (źródło: J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 83).

SEKCJA WSPARCIA TAKTYCZNEGO

Sekcja wsparcia taktycznego (SWT) składa się z pięciu umundurowanych, oraz uzbrojonych agentów, poruszających się opancerzonym pojazdem. Różnią się tym od agentów ochrony bezpośredniej, że w razie ataku nie tylko zapewniają bezpieczeństwo osobie chronionej poprzez ewakuację, ale także odpierają atak. SWT współpracuje z agentami bezpośrednimi, dostarczając im dodatkowych środków ochronnych. Podczas ataku zwracają uwagę zamachowca na siebie tym samym odwracając jego uwagę skupioną na osobie chronionej, co umożliwi przeprowadzenie ewakuacji.

Praca SWT jest zawsze taka sama, bez względu na to czy VIP jest w miejscu czy się porusza. SWT porusza się po zewnętrznej stronie strefy ognia ochrony tzn. pomiędzy drugim a trzecim pierścieniem, odległość od strefy ognia zależy od warunków terenu oraz ruchu, zazwyczaj jest to ok. 50 metrów. Podczas ataku, SWT od razu odpowiada ogniem w kierunku napastnika, jeżeli jednak nie przyniesie to oczekiwanego skutku, SWT opuszcza pojazd i układa się w szereg bojowy tworząc barierę ochronną pomiędzy osobą chronioną, a napastnikiem. Odpierać atak przestają tylko wtedy gdy VIP jest już ewakuowany i bezpieczny, lub gdy zamachowiec został wyeliminowany. SWT pozostaje na miejscu w celu zabezpieczenia innych osób, udzielenia pomocy przed medycznej, lub w celu zatrzymania zamachowca.

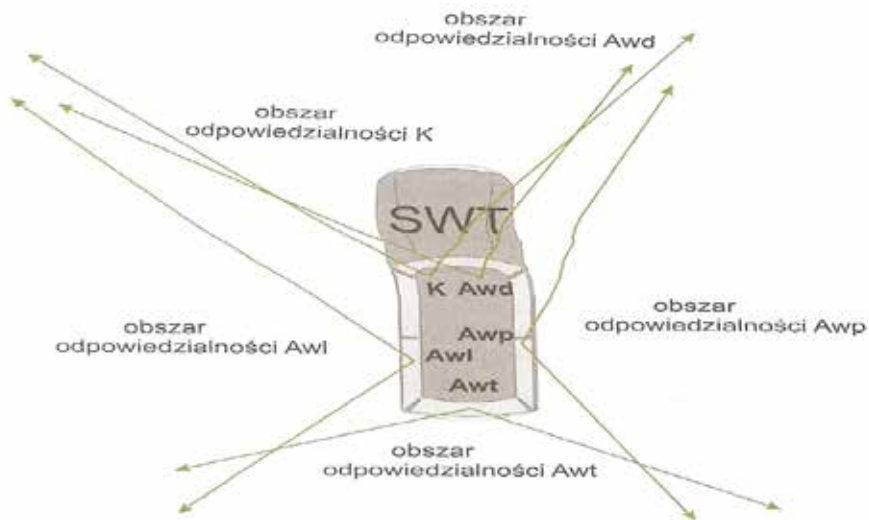
O skuteczności SWT decyduje przede wszystkim przestrzeganie procedur SOP (Standing Operating Procedures)¹⁵, praca zespołowa w tym zaufanie do kolegów, odpowiednie dowództwo oraz ciągłe szkolenia.

ORGANIZACJA SEKCJI WSPARCIA TAKTYCZNEGO

Jeżeli agenci poruszają się pojazdem, wtedy dowódca akcji kontroluje i odpowiada za całą akcję, siedząc po prawej stronie obok kierowcy. Pełniący obowiązki zastępcy dowódcy, agent wsparcia lewy siedzi z tyłu po lewej stronie, a agent wsparcia pracy, po prawej, za agentem prawym siedzi ostatni agent wsparcia taktycznego. Kiedy agenci wspierają kolumnę samochodową będącą w ruchu, agenci powinni mieć w swoim polu widzenia 75 - 90% obszaru który obserwują, zapewniając 360 - stopniową strefę bezpieczeństwa. Podczas zagrożenia agent wsparcia daje sygnał pozostałej grupie i oddaje strzały w kierunku zagrożenia. Jeżeli ostrzał z pojazdu nie jest w stanie odeprzeć ataku, wtedy członkowie SWT opuszczają pojazd i dzielą się na dwie grupy dowodzone przez dowódcę i jego zastępcę, grupy zapewniają 360-stopniową strefę bezpieczeństwa.

Szkolenie SWT polega na ciągłym doskonaleniu sprawności fizycznej, posługiwaniu się różnego rodzaju bronią palną, szczególnie bronią maszynową, poruszaniu się w terenie, udzielaniu pierwszej pomocy, doskonaleniu taktyk i technik interwencji, wiedzy na temat terrorystów, ataków oraz broni jaką zamachowcy używają. Szkolenia zespołowe posiadają taki sam zakres, dodając do tego planowanie działań wspierających, oraz poruszanie się w zespole i szybkie reagowanie na atak na osobę ochranianą. Cały ten program rozwija umiejętności, zarówno fizyczne jak i praktyczne.

15 J. Kaczyński, *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 63.

Rys. 9. Rozmieszczenie funkcjonariuszy SWT w pojeździe (źródło: Kaczyński J., *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009, s. 64).

Legenda:

K – kierowca

Awd – agent wsparcia dowodzący

Awp – agent wsparcia prawy

Awl – agent wsparcia lewy (zastępca dowódcy)

Awt – agent wsparcia taktycznego

Wyposażenie SWT to przede wszystkim opancerzony pojazd, nie różniący się od innych marek pod względem wizualnym, posiadający napęd na cztery koła, z przyciemnianymi szybami automatycznie opadającymi i wysokim podwoziem, wyposażony w sygnały świetlne, sprzęt medyczny oraz przeciwpożarowy.

Głównym uzbrojeniem jest broń jaką posiadają agenci SWT czyli karabinki automatyczne strzelające na odległość 250 metrów o kalibrze 5.56 milimetra. Agenci mają także broń osobistą, granaty dymne, duszące i łzawiące. Ubrani są w kamizelki kuloodporne oraz kamizelki taktyczne, w których mają zapasową amunicję, nóż, granaty, kajdanki, latarkę, opatrunki oraz radiostację.

OCHRONA PRZED TŁUMEM

W ochronie bezpośredniej głównym problemem jest to, że osoba chroniona jest rozpoznawana i przyciąga do siebie tłum poprzez zajmowane stanowisko lub wyższą pozycję w społeczeństwie, zwracając na siebie uwagę. Zadaniem ochrony jest opracowanie takiej strategii, aby podczas ataku odgrodzić VIP-a od tłumy. Jeśli osoba chroniona decyduje się na podejście do tłumy, rozmowę, podanie dłoni itp., wtedy agenci ochrony tworzą barierę fizyczną pomiędzy VIP-em a tłumem. Jeśli tłum jest agresywny, wrogo nastawiony, wtedy osoba ochraniana nie powinna decydować się na kontakt z tłumem. W takiej sytuacji osoba chroniona podchodzi do tłumy, trzech agentów idzie przed nią, czwarty agent znajduje się w tłumie, piąty jest za VIP-em, a szósty osłania tył szyku. Jeśli VIP wita się z tłumem wtedy agenci tworzą wolną przestrzeń wokół VIP-a. Gdy osoby postronne podają dłoń osobie ochranianej wtedy agent zwiadu obserwuje dłonie innych ludzi, ich zachowania, ułożenie dłoni, szczególnie tych, które są pochowane w kieszeniach, sięgających do torebek, marynarek itp. Drugi agent przechwytuje podającą dłoń i kontroluje ją. Agenci powinni być stanowczy, ostrożni, jednocześnie kulturalni.

PRZEBYWANIE W RESTAURACJI

Bezpieczeństwem podczas przebywania w restauracji zajmują się przede wszystkim specjaliści ds. ochrony przed atakami z użyciem środków toksycznych, mimo tego że istnieją inne sposoby sprawdzenia żywności to ci agenci sprawiają, że kontrola nad żywnością podawaną osobie ochranianej jest dużo większa. Jeśli zdaży się tak, że nie ma możliwości zorganizowania wyspecjalizowanego zespołu, obowiązki przejmuje agent ochrony bezpośredniej, który jest w tym właśnie zakresie wyszkolony. Jego obowiązkiem jest sprawdzenie:

- miejsca produkcji żywności, termin przydatności;
- miejsce w którym przygotowywana jest żywność (higiena);
- przechowywania żywności;
- personelu gastronomicznego (higiena);
- dostawców żywności.

Dodatkowo agent powinien się zapoznać z pełną dokumentacją sanitarną, książeczkami sanitarnymi, protokołami kontroli zewnętrznych, książeczkami zdrowia personelu, czystości wody itp.

Pozostałymi czynnościami należącymi do funkcjonariuszy jest sprawdzenie fizyczne miejsca, w którym osoba ochraniajana będzie przebywała:

- kontrolowanie pomieszczeń pod względem pirotechnicznym (jeśli czas na to pozwala, zajmuje się tym wyszkolona grupa pirotechników);
- ustawienie stolika przy którym będzie siedział VIP, stół ten powinien znajdować się przy wyjściu ewakuacyjnym, najlepiej aby ta osoba była niewidoczna przez innych gości restauracji (np. będzie w innym, oddzielnym pomieszczeniu);
- rozmieszczenie agentów ochrony bezpośrednio, najlepiej przy innych stolikach, udając gości restauracji;
- przy wyjściu ewakuacyjnym powinien stać samochód, do którego w razie potrzeby ewakuacji natychmiast ewakuuje się VIP-a.

ZAKOŃCZENIE

Biuro Ochrony Rządu zostało powołane dla zapewnienia bezpieczeństwa Prezydentowi RP oraz najważniejszych osób w państwie, a także w celu realizacji zadań ochronnych wobec przedstawicieli delegacji zagranicznych. Biorąc pod uwagę szereg (nieopisywanych w niniejszym artykule) faktów dotyczących np. zamachu na pierwszego Prezydenta RP Gabriela Narutowicza, zamachu na ministra spraw wewnętrznych (w rządzie Leona Kozłowskiego) Bronisława Pierackiego, prób zamachów na Władysława Gomółkę, Nikitę Chruszczowa, czy choćby próby zamachu na Premier Hannę Suchocką, a także innych incydentów należy uznać, że Biuro Ochrony Rządu jest formacją niezwykle potrzebną w celu zapewnienia już nie tylko bezpieczeństwa najważniejszych przedstawicieli państwa ale także zapewnienia pośrednio bezpieczeństwa samego państwa.

Pamiętać należy, że ochronie BOR podlega nie tylko Prezydent RP oraz Marszałek Sejmu, Marszałek Senatu, Prezes Rady Ministrów, wiceprezes Rady Ministrów, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw zagranicznych, byli prezydenci Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawiciele delegacji państw obcych przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz inne osoby, ważne ze względu na dobro państwa ale także „obiekty służące Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne oraz przedstawicielstwa przy organizacjach międzynarodowych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jak też inne

obiekty i urządzenia o szczególnym znaczeniu”¹⁶. W zakresie swoich zadań Biuro Ochrony Rządu wykonuje czynności administracyjno-porządkowe oraz podejmuje działania profilaktyczne¹⁷.

Należy podkreślić, że Biuro Ochrony Rządu powołane zostało dla zapewnienia bezpieczeństwa najważniejszych osób w państwie, oraz że formacją jaką jest Biuro Ochrony Rządu, pełni kluczową rolę dla zapewnienia bezpieczeństwa Prezydentowi RP.

BIBLIOGRAFIA

Wydawnictwa zwarte:

1. Kaczyński J., *Taktyka działań ochronnych, Ochrona osób*, wyd. GWP, Gdańsk 2009.
2. Lempacki M., *„Pamiętnik adiutanta marszałka Piłsudskiego”*, Warszawa 1989.
3. Litwiński R., *Ochrona dostojników państwowych przez policję w II RP*, „Niepodległość” t. 55, 2005.
4. Marszałek P., *Prawne podstawy organizacji ochrony VIP-ów w III RP*,: Studia Lubelskie, t. 5, 2005.
5. Misiuk A., *Policja państwowa 1919-1939. Powstanie, organizacja, kierunki działania*, Warszawa 1996.
6. Ochrona prezydenta Rzeczypospolitej, AAN, zespół MSW 1918-1939, sygn. 1105, k. 36 i n.
7. Pawłowski A., *Etyka polskiej policji. Próba zestawienia głównych problemów* (w:) *Policja w Polsce. Stan obecny i perspektywy*, A. Szymaniak, W. Ciepiela (red), t. I, Poznań 2007.
8. Pobóg-Malinowski W., *Najnowsza historia polityczna Polski*, Opole 1990.
9. Szumiec-Zielińska E., *Kompania Zamkowa*, „Przegląd historyczno-wojskowy” t. 3, 2002, nr.2, 192.
10. Zeidler K., *Ustawa o BOR. Komentarz*, Warszawa 2008.

Akty prawa:

1. Ustawa z dnia 16 marca 2001r. *o Biurze Ochrony Rządu. Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 grudnia 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Biurze Ochrony Rządu* Dz.U. 2014 poz. 170).

¹⁶ <http://www.bor.gov.pl/index3.php?fk=31>.

¹⁷ <http://www.bor.gov.pl/index3.php?fk=32>.

2. Ustawa z dnia 24 maja 2013 r. *o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej* Dz. U. z 2013 r. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24).

Strony internetowe:

1. <http://www.bor.gov.pl/index3.php?fk=1>
2. <http://www.nettax.pl/dzienniki/du/2008/41/poz.243.htm>
3. <http://polska-zbrojna.pl/home/articleshow/5075?t=Wystawiaja-sie-na-strzal-by-chronic-VIP-a>
4. <http://histmag.org/Brygada-Ochronna-przedwojenny-BOR-8032>